

foreslaaet, idet Skovarbejderne tidt ere udsatte for at komme til Skade eller at miste Livet under Udførelsen af deres Arbejde, og det er heldigt, at der her ikke er gjort Forskel paa faste og ikke-faste Arbejdere, men at alle komme ind under Ulykkesforsikringen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Slid paa Værktøj forekommer det mig at være en meget daarlig Løsning, som Ministeren her foreslaar. Han siger, at hvor Talen er om særligt Værktøj, skal Staten anskaffe det, men alt det almindelige Værktøj skal Staten ikke skaffe, men saa foreslaar Ministeren, at der skal tilstilles hvert Distrikt 50 Kr. aarlig, og dem kunne saa Skovriderne uddele til flere Arbejdshold, hedder det, saaledes, at hver kan faa en lille Pengegodtgørelse, eller maaske de ville købe Værktøj og forære dem; det kan være en Slags Opmuntringspræmie. Jeg tror, at det er en uheldig Maade at ordne denne Sag paa. Vi maa indrømme, at alle Skovarbejdere slide paa deres Værktøj, det kan ikke undgaas, og det vilde derfor være naturligt, at man gjorde en Tilføjelse om, enten at Staten forsynede dem med det Værktøj, der var nødvendigt, eller at Staten gav dem en Erstatning for Slid paa deres Værktøj. Den Maade, som her er foreslaaet, anser jeg ikke for heldig, blandt andet fordi den vil bidrage til at udvikle Øjentjeneri. Skovrideren faar det i sin Haand at kunne belønne dem, som han synes om, og det er altid uheldigt. Det skal ikke være en Naadessag, om en Arbejder faar denne Godtgørelse eller ikke, det burde være en Ret for enhver, der arbejder i Statens Skove, at han fik Erstatning for Slid paa sit Værktøj.

Kommissionen har ikke tænkt paa de ikke-faste Arbejdere og ikke tænkt paa det, som Skovarbejderne først og fremmest have søgt om, nemlig at faa Daglønnen forhøjet; de have søgt om at faa 2 Kr. 50 Øre daglig om Aaret, og de have tillige søgt om at faa Indfyldelse paa Fastsættelsen af Akkordpriserne. De have gjort gældende, at naar Akkordprisen fastsættes, have de ingen Indfyldelse derpaa, og det viser sig ofte, idet der er Eksempler paa, at der er blevet budt Akkordpriser saaledes, at de ikke have været i Stand til at tjene mere end 1 Kr. 35 Øre daglig. Det er, synes jeg, et meget uheldigt Forhold. Skovarbejdere bør ligesom andre Arbejdere i dette Land være medbestemmende om de Akkordpriser, for hvilke de skulle udføre deres Arbejder.

Da vi i Fjor foresloge en Daglønsfor-

højelse til 2 Kr. 50 Øre hele Landet over, sagde man: Det passer slet ikke, fordi Daglønnen er forskellig i Landets Egne, og at fastsætte en saadan Normaldagløn kunde ikke gaa an. Derfor ere vi ikke gaaede den Vej i Aar, men vi have foreslaaet at forhøje Daglønnen over det hele med 40 Øre. Den ærede Ordfører sagde, at det skulde meget interessere ham, hvorledes jeg vilde motivere dette Ændringsforslag; han mente naturligvis, at det er en umulig Opgave at motivere et saadant Ændringsforslag. Han kan ikke begribe, hvordan man skal bære sig ad med at motivere et Forslag, der gaar ud paa at give en Skovarbejder 40 Øre mere om Dagen, det gaar ud over det ærede Medlems Forstand. Jeg skal dog forsøge at gøre det forstaaeligt, at der ikke er noget urimeligt i det. Øvre i Silkeborg Distrikt er Daglønnen fra 1. Oktober til 1. April 1 Kr. 60 Øre, og faa de 40 Øre, naa de derved op til 2 Kr. Jeg tror, enhver kan forsvare, at man giver disse Mennesker 2 Kr. om Dagen for et strengt og haardt Arbejde, saa at de altsaa have en Ugeløn af 12 Kr. at ernære sig selv og deres Familie for. Det behøver man ikke at være nogen Heksemester for at motivere, det er et Forslag, der motiverer sig selv, det er saa rimeligt og beskedent, at jeg ikke fatter, hvordan det ærede Medlem bærer sig ad med at motivere at stemme imod det. Hvis det ærede Medlem vil regne ud, hvad det koster for en Familie at leve, vil han sikkert indrømme mig, at 2 Kr. om Dagen er ikke for meget, og der skal endda føres en meget sparsommelig og tarvelig Husholdning for at faa det til at slaa til. Lad os sige, at der er Mand, Kone og 4 til 6 Børn, der skulle leve af denne Fortjeneste. Der er da vist ingen, der vil sige, at det er for meget, Staten her byder dem.

I Sommerhalvaaret fra 1. April til 1. Oktober faa de en Dagløn af 2 Kr. 20 Øre, og naar de 40 Øre lægges til, komme de op til 2 Kr. 60 Øre. Jeg havde, som sagt, hellere villet holde mig til det Forslag, som vi stillede i Fjor om en Dagløn Aaret rundt af 2 Kr. 50 Øre, men da det mødte saa stor Modstand, have vi foretrukket i Aar at foreslaa en Forhøjelse over hele Linien af 40 Øre om Dagen. Hvis denne Kommission ikke udelukkende havde bestaaet af de tre Overførstere og de tre Skovridere, men hvis der ogsaa i Kommissionen havde siddet tre Skovarbejdere, er jeg sikker paa, at der vilde være kommet Forslag frem i den Retning, og at netop disse Skovarbejdere først og frem-